

Henseende, men det ærede Medlems Protest imod, at jeg havde sagt, at vi var naaet til principiel Enighed, og at denne viste sig i, at hele Udvalget kunde stemme for Nedsættelse af et Rigsdagsnævn, forstaaer jeg ikke. Her i Rigsdagen spørger vi ikke om Hjerternes Overensstemmelse, men om den Overensstemmelse, der giver sig Udtryk i Forslag og Afstemninger. Ingen af dem, der har siddet i Udvalget, er i Tvivl om, at det ærede Medlem hellere havde set et Folketingsudvalg eller et Folketingsnævn nedsat end et Rigsdagsnævn; men det ærede Medlem er gaaet med, som hele Udvalget er gaaet med, til at foreslaa, at der nedsættes et Rigsdagsnævn. Derfor synes jeg, jeg har Ret til at sige, at vi er naaet til den principielle Enighed i formel Henseende, og det er det eneste, vi kan tale om her. Det forekommer mig, at den Uoverensstemmelse, som findes, væsentlig er af formel Art; naar vi ser nærmere paa de Ændringer, som det socialdemokratiske Parti foreslaar, viser det sig, at vi i Virkeligheden alle har været enige om det rent reelle i Sagen, men den formelle Opstilling var vi uenige om. Jeg synes, det er en værdifuld Ting, at man er naaet saa vidt i Aar med Hensyn til dette Spørgsmaal, at vi har bøjet os sammen fra alle Sider. Selv om der ikke mellem anden og tredje Behandling skulde ske det mærkværdige, at man skulde f. Eks. gaa fra 16 til 18, saa tror jeg, at det ogsaa kan være lige gyldigt for Realitetens Skyld, og at vi kan være tjent med at arbejde i Nævnet lige saa fordrageligt, som vi — som det er blevet nævnt fra forskellige Sider — har arbejdet i det nedsatte Udvalg.

P. Munch: Jeg forstaaer, at naar det ærede Medlem Hr. Moltesen siger, at der er principiel Enighed, saa bruger han Ordet principiel i en noget anden Betydning end den sædvanlige. I selve det principielle Synspunkt er Uenigheden om Rigsdagsudvalg eller et Udvalg for Folketinget bevaret; men vi er rent praktisk kommet til Enighed om at stille Forslag, der gaar ud fra et Rigsdagsudvalg, da vi ikke har kunnet opnaa andet. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel klagede over den Tilbageholdenhed og Kølighed, der havde vist sig fra radikal og socialdemokratisk Side overfor Forslaget, som det nu foreligger, og det ærede Medlem ønskede aabenbart, at vi skulde tage mod Forslaget med stor Glæde som et Udtryk for et Skridt i demokratisk Retning. Maa jeg dertil sige, at efter min Mening er Forslaget ogsaa et Forslag, der vil føre os et betydeligt Skridt fremad mod

parlamentarisk Kontrol med Udenrigsstyrelsen, og dette ser jeg med Glæde; men naar vi paa den anden Side bevarer en vis Tilbageholdenhed, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem ikke kan faa Øje paa den meget afgørende Grund dertil. Et Fællesudvalg af de to Ting er efter vor konstitutionelle Opfattelse ikke en anbefalelsesværdig Vej, thi det fører ligesom frem imod den Rigsdagsparlamentarisme, som vi ikke anser for hensigtsmæssig. Hver Gang, der er Tale om den ene eller den anden Foranstaltning, der giver Betingelse for at udvise vor Forfatning i Retning af Rigsdagsparlamentarismen, melder vi os med vore Betænkeligheder. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem skulde glæde sig over, at vi har overvundet vore Betænkeligheder i dette Tilfælde, i Stedet for at bedrøves over den Tilbageholdenhed, der stadig findes.

Det ærede Medlem sagde, at han haabede, at i det nye Udvalg vilde de to Partier gaa til Arbejdet med Energi og Arbejdslyst. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem behøver at nære nogen Bekymring i den Henseende. Jeg kunde snarere frygte for, at man fra Flertallets Side vilde føle den Interesse, som vi vil komme til at lægge for Dagen i Udvalget, som overdreven. Jeg kan kun udtale de bedste Forhaabninger om, at det ikke skal blive Tilfældet, men at man fra Ministeriets og Flertallets Side maa vide at paaskønne den Interesse for Oplysninger, som jeg tænker mig, at vi vil vise i Udvalget, og tilfredsstille den i saa stort Omfang som paa nogen Maade muligt.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at han godt kunde forstaa, at det var rart, at man havde Lov til at tale med sine Partifæller, men han kunde ikke rigtigt lide, at Sagerne blev forelagt i Partimøder, thi han frygtede, at det skulde føre til, at disse Spørgsmaal blev inddraget i Partistridighederne. Jeg tror ikke, at det i Praksis vil komme til at virke saaledes. Jeg tror, vi kan være enige om, at i saa stort Omfang som paa nogen Maade muligt bør de udenrigspolitiske Spørgsmaal holdes udenfor den indrepolitiske Strid; men jeg tror rigtignok, at Bestræbelserne derfor fremmes ved, at Partiernes Repræsentanter i Udvalget saa vidt muligt til enhver Tid er i Forbindelse med deres Meningsfæller, og i den Henseende synes jeg nu, det er bedre at forelægge Sagerne i Partimøderne end at tale med de enkelte Partimedlemmer om dem, hvad det ærede Medlem synes at foretrække. I den Henseende kan det være, at vi har forskelligartede Erfaringer med Hensyn til de